

РЕШЕНИЕ

№ 37571

гр. София, 29.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
публично заседание на 17.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **5438** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка чл. 266 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 14890/04.05.2026 г. на „НИК ФУД БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. Г., чрез адв. З. от САК, срещу Решение № ПИ-152/23.04.2026 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С260022-022-0032825/07.04.2026 г., издадено от Ц. С., на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП - [населено място].

С жалбата се навеждат твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на административно-производствените правила и несъответствие с целта на закона. Релевират се доводи, че потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С260022-022-0032825/07.04.2026 г. е издадено при липса на материалноправните предпоставки по чл. 195 от ДОПК, тъй като обезпеченото публично вземане е погасено по давност. Излагат се съображения, че изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г. е образувано въз основа на Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/3956/21.06.2016 г., който впоследствие е обявен за нищожен с влязло в сила Решение № 5861/05.06.2023 г. по адм. дело № 6687/2022 г. на Върховния административен съд. Твърди се, че издаденият впоследствие нов Акт за установяване на публично държавно вземане № 23/121/05606/3/01/04/02 от 27.05.2024 г. е постановен въз основа на същите фактически констатации и без извършване на нови проверки, като същият е отменен с Решение № 1689/14.01.2026 г. по адм. дело № 6399/2024 г. на Административен съд София-град. Релевират се

доводи, че по отношение на процесното публично вземане е приложим давностният срок по чл. 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г., а не разпоредбите на чл. 171 и чл. 172 от ДОПК. Поддържа се, че нередностите са установени при проверка, извършена в периода 25.04.2016 г. - 28.04.2016 г., поради което абсолютният давностен срок е изтекъл преди издаването на АУПДВ от 27.05.2024 г. и вземането не е подлежало на обезпечаване и принудително събиране. Излагат се и доводи за нарушение на чл. 195, ал. 2 и чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК, тъй като в постановлението липсвали конкретни фактически и правни основания относно наличието на обезпечителна нужда и опасност събирането на публичното вземане да бъде невъзможно или затруднено. Твърди се, че наложеният заповест върху налични и постъпващи суми по банкови сметки е несъразмерен и прекомерно засяга правата и законните интереси на дружеството в противоречие с принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК. С тези аргументи се претендира отмяната на Решение № ПИ-152/23.04.2026 г. на директора на ТД на НАП - С., както и на потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С260022-022-0032825/07.04.2026 г.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован поддържа жалбата на наведените в нея основания и във възражение за недопустимост предоставено на съда. В съдебно заседание и с молба от 01.06.2026 г. претендира присъждане на разноски съгласно представен списък на разноски.

Ответникът- директорът на ТД на НАП - С. в съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрисконсулт Й. и юрисконсулт В. молу жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана, като иска от съда да потвърди оспореното решение на директора на ТД на НАП – С. като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена не участва с представител по делото.

Административен съд София-град, Първо отделение, 87-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г. за събиране на публични вземания срещу длъжник - „НИК ФУД БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. Г..

От представените по делото доказателства се установява, че преди образуването на настоящия спор между „НИК ФУД БГ“ ЕООД и Държавен фонд „Земеделие“ са се развили административни и съдебни производства във връзка с предоставена финансова помощ по Договор № 23/121/05606 от 13.03.2013 г.

С Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/3956/21.06.2016 г. /л.52 гръб/, издаден от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, е установено публично държавно вземане спрямо „НИК ФУД БГ“ ЕООД във връзка с неизпълнение на задължения на дружеството като ползвател на финансова помощ. Актът е оспорен по съдебен ред, като с Решение № 4869/17.07.2018 г., постановено по адм. дело № 7922/2016 г. по описа на АССГ, същият е отменен. С Решение № 4467/26.03.2019 г. по адм. дело № 12772/2018 г. Върховният административен съд е отменил решението на АССГ и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав. При повторното разглеждане с Решение № 5889/18.10.2021 г. по адм. дело № 3933/2019 г. на АССГ жалбата срещу акта е отхвърлена. С Решение № 5861/05.06.2023 г., постановено по адм. дело № 6687/2022 г. по описа на ВАС /л. 54/, АУПДВ № 01-2600/3956/21.06.2016 г. е обявен за нищожен.

На 27.05.2024 г. изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ е издал нов Акт за установяване на

публично държавно вземане № 23/121/05606/3/01/04/02 /л.91/, с изх. № 01-2600/7335#2/27.05.2024 г. С акта е установено подлежащо на възстановяване плащане във връзка с прието неизпълнение от страна на „НИК ФУД БГ“ ЕООД на задължения по чл. 48, ал. 1, т. 1 и т. 4 от Наредба № 8 от 03.04.2008 г., както и на договорни задължения по Договор № 23/121/05606 от 13.03.2013 г. и анексите към него.

Установеното с посочения акт вземане е предявено за принудително събиране в рамките на вече образуваното изпълнително производство. С Разпореждане за присъединяване с изх. № С240022-105-0311407/16.07.2024 г./л. 85/ по изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г. е допуснато присъединяването на ДФ „Земеделие“ като публичен взыскател за вземане в общ размер на 1 302 703,79 лева, от които 1 286 531,70 лева главница и 16 172,09 лева лихва към датата на издаване на разпореждането. Със същото разпореждане са присъединени и вземания с взыскател НАП в общ размер на 462,11 лева.

Срещу Разпореждане за присъединяване с изх. № С240022-105-0311407/16.07.2024 г. „НИК ФУД БГ“ ЕООД е подало жалба до директора на ТД на НАП С., която с Решение № ПИ-236/31.07.2024 г. е оставена без уважение. Решението на директора е оспорено пред Административен съд София-град, по което е образувано адм. дело № 8309/2024 г. С Решение № 25578/02.12.2024 г. жалбата на дружеството е отхвърлена. Към този момент съдът е съобразил, че производството по оспорване на АУПДВ от 27.05.2024 г. не е приключило с влязъл в сила съдебен акт и липсва постановено спиране на предварителното му изпълнение.

АУПДВ № 23/121/05606/3/01/04/02 от 27.05.2024 г. също е оспорен по съдебен ред от „НИК ФУД БГ“ ЕООД, като по жалбата е образувано адм. дело № 6399/2024 г. по описа на Административен съд София-град /л. 59 гръб/. С Решение № 1689/14.01.2026 г. АССГ е отменил оспорения акт. Срещу решението е подадена касационна жалба от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“. На 23.01.2026 г. „НИК ФУД БГ“ ЕООД е подало до публичния изпълнител Молба/възражение с вх. № С260022-000-0038339/23.01.2026 г. /л. 81/, с която е поискало погасяване по давност на задължението, произтичащо от АУПДВ с изх. № 01-2600/7335#2/27.05.2024 г., с взыскател ДФ „Земеделие“.

По подаденото възражение старши публичен изпълнител при ТД на НАП С. е издал Разпореждане с изх. № С260022-137-0000343/26.01.2026 г. /л. 79/, с което е отказал да прекрати събирането поради изтекла погасителна давност на вземането, произтичащо от посочения АУПДВ. Вземането, предмет на искането, е посочено в размер на 795 586,02 евро, от които 657 793,21 евро главница и 137 792,81 евро лихви.

Разпореждането е обжалвано пред директора на ТД на НАП С.. С Решение № ПИ-56/20.02.2026 г. /л. 69 гръб/ жалбата с вх. № Ж-22-194/09.02.2026 г. /л.76/ е оставена без уважение. Срещу решението е подадена жалба пред Административен съд София-град, по която е образувано адм. дело № 2985/2026 г.

Към 07.04.2026 г. общият размер на публичните задължения на „НИК ФУД БГ“ ЕООД по изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г. е възлизал на 884 831,39 евро, от които 690 429,23 евро главница и 194 402,16 евро лихви.

На 07.04.2026 г. старши публичен изпълнител Ц. С. при ТД на НАП С. е издала Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С260022-022-0032825/07.04.2026 г. /л. 18/. С постановлението, с оглед обезпечаване на публичните вземания по изпълнителното дело, е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки и депозити на дружеството, както и върху вложени вещи в трезори, включително съдържание на касети и суми, предоставени за доверително управление, и върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити в „Банка ДСК“ АД, до размер на 884 831,39 евро.

От съдържанието на постановлението се установява, че публичният изпълнител е обосновал необходимостта от налагане на обезпечението с непогасяването на публичните задължения в срока за доброволно изпълнение. Посочено е, че при извършена проверка в информационните регистри не са установени притежавани от дружеството активи, които да са годни и да послужат за обезпечение на публичните вземания. Съобразено е също, че от страна на длъжника не са предприети действия по посочване на друго имущество, върху което да бъде насочено изпълнението, включително чрез процедурата по чл. 214 от ДОПК. Публичният изпълнител е приел, че при липса на обезпечение съществува възможност събирането на задълженията да бъде затруднено или осуетено.

В изпълнение на постановлението на 07.04.2026 г. е издадено Запорно съобщение с изх. № С260022-003-0023277/07.04.2026 г. /л.23/ до „Банка ДСК“ АД, с което е наложен запор върху наличните и постъпващи по сметките на дружеството суми до размера на обезпечаваните публични задължения. Запорното съобщение е връчено на банката по електронен път на същата дата.

На 08.04.2026 г. в ТД на НАП С. е постъпил Отговор на запорното съобщение с изх. № 17-10-049108/1/08.04.2026 г. /л. 22/ от „Банка ДСК“ АД, с който банката е уведомила приходната администрация за налагането на запора върху вземанията на дружеството, както и че върху тях не са налице други претенции.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С260022-022-0032825/07.04.2026 г. е връчено на упълномощен представител на „НИК ФУД БГ“ ЕООД на 08.04.2026 г., видно от приложената по административната преписка Разписка № С260022-РЗЛ-0005308/08.04.2026 г./л. 19/.

На 09.04.2026 г. дружеството е подало до ТД на НАП С. Искане за разрешение за неотложни плащания с вх. № С260022-000-0205463/09.04.2026 г. /л.28/. С него на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК е поискано за периода от 14.04.2026 г. до 20.04.2026 г. да бъде разрешено извършването на плащания с постъпващите по запорираната банкова сметка средства, за които дружеството е посочило, че са необходими за изпълнение на плащания по договори, свързани с основната му дейност. Към искането са приложени документи във връзка с необходимостта от извършване на заявените плащания.

С Отказ за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК с изх. № С260022-159-0000035/15.04.2026 г. /л.26/ искането на дружеството не е уважено. Отказът е връчен по електронен път на 15.04.2026 г. /л.27/.

Срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С260022-022-0032825/07.04.2026 г. „НИК ФУД БГ“ ЕООД е подало жалба с вх. № Ж-22-557/14.04.2026 г. /л.14/ до директора на ТД на НАП С..

По административното оспорване директорът на ТД на НАП С. се е произнесъл с Решение № ПИ-152/23.04.2026 г. /л.31 гръб/. В решението е прието, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки е издадено от компетентен публичен изпълнител, в предвидената от закона писмена форма и при наличие на изискуемите реквизити, като е посочено изпълнителното дело, размерът на публичните вземания и основанията за налагане на обезпечението.

При произнасянето си административният орган е съобразил, че Решение № 1689/14.01.2026 г. по адм. дело № 6399/2024 г. на АССГ, с което е отменен АУПДВ от 27.05.2024 г., е оспорено с касационна жалба от ДФ „Земеделие“ и към този момент не е влязло в сила. Съобразено е и обстоятелството, че възражението на дружеството за погасяване по давност на вземането, установено с АУПДВ, е предмет на отделно производство, приключило на административно ниво с Решение № ПИ-56/20.02.2026 г., което е оспорено по съдебен ред и е образувано адм. дело 2985

по описа на АССГ за 2026г.

С Решение № ПИ-152/23.04.2026 г. директорът на ТД на НАП С. е оставил без уважение жалба с вх. № Ж-22-557/14.04.2026 г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С260022-022-0032825/07.04.2026 г.

Срещу Решение № ПИ-152/23.04.2026 г. „НИК ФУД БГ“ ЕООД е подало настоящата жалба пред Административен съд София-град.

В хода на съдебното производство са представени допълнителни писмени доказателства за настъпили след постановяване на оспореното решение обстоятелства.

С Решение № 5837/29.05.2026 г., постановено по адм. дело № 3963/2026 г. по описа на Върховния административен съд, VIII отделение /л.120/, е оставено в сила Решение № 1689/14.01.2026 г. по адм. дело № 6399/2024 г. на Административен съд София-град, с което АУПДВ № 23/121/05606/3/01/04/02 от 27.05.2024 г., с изх. № 01-2600/7335#2/27.05.2024 г., е отменен.

Във връзка с постановления от ВАС съдебен акт старши публичен изпълнител Ц. С. е отправила до ДФ „Земеделие“ Искане с изх. № С260022-008-0015415/29.05.2026 г. /л. 136/ на основание чл. 212 от ДОПК, с което е поискана информация следва ли да бъде продължено принудителното събиране на задължението, установено с АУПДВ с изх. № 01-2600/7335#2/27.05.2024 г. Към искането са приложени Решение № 5837/29.05.2026 г. на ВАС и Решение № 1689/14.01.2026 г. на АССГ.

След постановяване на окончателното съдебно решение „НИК ФУД БГ“ ЕООД е подало молба до публичния изпълнител по изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г., към която е представило Решение № 5837/29.05.2026 г. на ВАС. С молбата дружеството е поискало задължението по отменения АУПДВ да бъде премахнато от данъчната му сметка, а останалите задължения по изпълнителното дело да бъдат погасени със средствата от запорираната разплащателна сметка в „Банка ДСК“ АД. Направено е и искане след погасяване на задълженията да бъдат отменени наложените обезпечения и да бъде прекратено изпълнителното производство.

С Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение с изх. № С260022-029-0031262/11.06.2026 г. /л. 137/ старши публичен изпълнител Ц. С. е разпоредила на „Банка ДСК“ АД, във връзка с наложения със Запорно съобщение с изх. № С260022-003-0023277/07.04.2026 г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С260022-022-0032825/07.04.2026 г. запор, да прехвърли наличните към момента на налагането му, както и последващо постъпващите по сметките на длъжника суми до размер на 76 668,35 евро по банковата сметка на НАП за принудително събиране на публични вземания.

На 12.06.2026 г. по сметката за принудително изпълнение на НАП е постъпила сумата от 76 668,35 евро, събрана в резултат на предприетите по изпълнителното дело действия. С Разпореждане с изх. № С260022-125-0162130/12.06.2026 г. /л.138/, издадено на основание чл. 219 във връзка с чл. 240 от ДОПК, публичният изпълнител е извършил разпределение на постъпилата сума за погасяване на публични вземания на дружеството.

От представените доказателства се установява, че на 16.06.2026 г. по изпълнителното дело е постъпила и сума в размер на 9,13 евро, по отношение на която с Разпореждане с изх. № С260022-125-0165611/17.06.2026 г. /л.153/ старши публичен изпълнител при ТД на НАП С. е извършил разпределение по реда на чл. 219 във връзка с чл. 240 от ДОПК. Публичният изпълнител е отменил наложените обезпечителни мерки на 17.06.2026 г. с Постановление за отмяна на наложените обезпечителни мерки № С260022-024-0042436, № С260022-024-0042437 и № С260022-024-0042441 /л. 154-156/. Същият е прекратил производството по принудително изпълнение по изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г. с Разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение съгласно чл. 225 от ДОПК с Изх. № С260022-035-

0175755/17.06.2026 г. /л. 157/, спрямо „НИК ФУД БГ“ ЕООД, като в акта е посочено, че задължението е платено в пълен размер.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав намира следното от правна страна:

Съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК решението на директора на компетентната териториална дирекция по жалба срещу постановление за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя в 7-дневен срок от връчването му.

В настоящия случай жалбата е подадена от „НИК ФУД БГ“ ЕООД - адресат на оспореното Решение № ПИ-152/23.04.2026 г. и длъжник по изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г., срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт. Съдебната жалба е подадена на 30.04.2026 г. чрез Системата за сигурно електронно връчване. Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес (видно от Определение № 8329/24.07.2026г. по адм. дело №7208/2026г. на ВАС) и в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - директора на ТД на НАП С., в рамките на предоставените му с чл. 197, ал. 1 от ДОПК правомощия да се произнася по жалби срещу постановления за налагане на обезпечителни мерки. Решението е издадено в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания, възприети от административния орган. Не се установяват съществени нарушения на административнопроизводствените правила при неговото постановяване.

По същество спорът е относно законосъобразността на наложения с Постановление изх. № С260022-022-0032825/07.04.2026 г. запор върху налични и постъпващи суми по банкови и платежни сметки на „НИК ФУД БГ“ ЕООД в „Банка ДСК“ АД до размер на 884 831,39 евро.

Съгласно чл. 195, ал. 1 от ДОПК на обезпечение подлежат установените и изискуеми публични вземания. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. Следователно за законосъобразното налагане на обезпечителна мярка следва да е налице установено и изискуемо публично вземане, както и конкретна обезпечителна нужда, изразяваща се в опасност събирането му да стане невъзможно или значително затруднено.

От представените по делото доказателства се установява, че към 07.04.2026 г. по изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г. са били предявени за принудително събиране публични задължения на дружеството в общ размер на 884 831,39 евро. Задълженията произтичат както от АУПДВ с изх. № 01-2600/7335#2/27.05.2024 г., издаден от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, така и от други вземания, присъединени в рамките на образуваното изпълнително производство.

Основното възражение на жалбоподателя е, че вземането по АУПДВ не е подлежало на обезпечаване, доколкото с Решение № 1689/14.01.2026 г. по адм. дело № 6399/2024 г. на АССГ актът е бил отменен.

Следва да се отчете и че с Решение № 25578/02.12.2024 г. по адм. дело № 8309/2024 г. АССГ вече е разгледал оспорване на разпореждането за присъединяване на вземането по същия АУПДВ и е приел, че доколкото административният акт не е отменен с влязъл в сила съдебен акт и не е налице спиране на предварителното му изпълнение, същият представлява годно изпълнително основание.

Към датата на издаване на процесното постановление - 07.04.2026 г., Решение № 1689/14.01.2026 г. по адм. дело № 6399/2024 г. на АССГ не е било влязло в сила, тъй като е било оспорено с касационна жалба от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“. Същевременно оспорването

на АУПДВ не е пречило неговото изпълнение и по делото не се установява предварителното му изпълнение да е било спряно по съответния ред. При това положение към 07.04.2026 г. публичният изпълнител е разполагал с изпълнително основание за принудително събиране на установеното с акта публично вземане.

В хода на настоящото съдебно производство е настъпила промяна в това обстоятелство. С Решение № 5837/29.05.2026 г. по адм. дело № 3963/2026 г. Върховният административен съд е оставил в сила Решение № 1689/14.01.2026 г. на АССГ, с което АУПДВ от 27.05.2024 г. е отменен. Това обстоятелство обаче е настъпило след издаване както на Постановлението за налагане на обезпечителни мерки от 07.04.2026 г., така и на оспореното Решение № ПИ-152/23.04.2026 г. Поради което последващата окончателна отмяна на АУПДВ не обосновава сама по себе си извод, че към момента на налагане на обезпечението публичният изпълнител е действал при липса на годно изпълнително основание.

Неоснователно е и възражението, че процесното постановление обезпечава вземане, погасено по давност, поради което е издадено в противоречие с чл. 195, ал. 1 от ДОПК.

От административната преписка се установява, че по направеното от „НИК ФУД БГ“ ЕООД възражение за погасяване по давност на вземането, произтичащо от АУПДВ от 27.05.2024 г., е проведено отделно производство. С Разпореждане с изх. № С260022-137-0000343/26.01.2026 г. публичният изпълнител е отказал прекратяване на събирането на вземането поради изтекла давност, а с Решение № ПИ-56/20.02.2026 г. директорът на ТД на НАП С. е оставил без уважение жалбата срещу този отказ. Решение № ПИ-56/20.02.2026 г. е оспорено пред АССГ, по което е образувано отделно съдебно производство.

Предметът на настоящото производство е законосъобразността на наложената обезпечителна мярка, а не законосъобразността на отказа на публичния изпълнител да прекрати събирането на публичното вземане поради изтекла погасителна давност. Доводите относно приложението на давностните срокове по Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 са относими именно към спора за погасяване на самото публично вземане, който е предмет на отделно производство, поради което не следва да бъдат разрешавани повторно в настоящото производство.

По отношение на оплакването за липса на мотиви в Постановление с изх. № С260022-022-0032825/07.04.2026 г., съдът намира същото за неоснователно.

От съдържанието на постановлението се установява, че публичният изпълнител не се е ограничил до формално посочване на разпоредбата на чл. 195 от ДОПК. Посочени са общият размер на задълженията, изпълнителното дело и конкретната наложена обезпечителна мярка. Прието е, че публичните задължения не са погасени в срока за доброволно изпълнение, както и че след извършени проверки в информационните масиви не са установени други активи на дружеството, годни да обезпечат вземанията. Отчетено е и че длъжникът не е предприел действия по посочване на друго движимо или недвижимо имущество, върху което изпълнението да бъде насочено.

Тези обстоятелства представляват конкретни фактически основания, от които публичният изпълнител е извел наличието на обезпечителна нужда. Поради това не може да се приеме, че постановлението е издадено в нарушение на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК поради липса на фактически и правни основания.

Неоснователно е и възражението за нарушение на принципа на съразмерност. Наложеният заповед до размер на установените към 07.04.2026 г. публични задължения - 884 831,39 евро, поради което обезпечението не надхвърля размера на подлежащите на обезпечаване вземания. По делото не се установява към датата на издаване на постановлението дружеството да е предложило друго имущество или обезпечение, което да гарантира в същата степен събирането на публичните вземания и да позволява налагането на по-малко обременяваща мярка. При тези обстоятелства не

се установява публичният изпълнител да е разполагал с възможност да приложи друга обезпечителна мярка, която при същата степен на защита на публичния интерес да засяга в по-малка степен имуществената сфера на длъжника.

Обстоятелството, че наложеният заповор е засегнал средства по банкова сметка на дружеството, необходими според него за осъществяване на търговската му дейност, също не обосновава несъразмерност на мярката само по себе си. ДОПК предвижда самостоятелен ред за разрешаване на неотложни плащания при наложен заповор. Т. искане е направено от жалбоподателя на 09.04.2026 г. и по него публичният изпълнител се е произнесъл с отделен акт. Законосъобразността на този отказ не е предмет на настоящия спор.

Следва да бъдат съобразени и настъпилите след издаването на оспореното решение обстоятелства. След окончателната отмяна на АУПДВ от 27.05.2024 г. дружеството е поискало задължението по него да бъде премахнато, а останалите му публични задължения да бъдат погасени със средствата от заповораната сметка.

С Разпореждане за изпълнение на заповорно съобщение с изх. № С260022-029-0031262/11.06.2026 г. на „Банка ДСК“ АД е разпоредено да преведе сумата от 76 668,35 евро по сметката на НАП за принудително събиране, а на 12.06.2026 г. постъпилата сума е разпределена за погасяване на останалите публични задължения на дружеството.

На 17.06.2026 г. публичният изпълнител е прекратил производството по принудително изпълнение по изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г., като в разпореждането е посочено, че задължението е платено в пълен размер.

Настъпилите след издаването на оспореното решение обстоятелства не водят до различен извод относно законосъобразността на обезпечителната мярка към момента на нейното налагане. С Решение № 5837/29.05.2026 г. на ВАС отмяната на АУПДВ от 27.05.2024 г. е станала окончателна, след което принудителното изпълнение е продължило по отношение на останалите публични задължения на дружеството. По искане на дружеството останалите публични задължения са погасени със средства от заповораната банкова сметка, като на 17.06.2026 г. производството по изпълнително дело №[ЕИК]/2017 г. е прекратено поради пълното погасяване на задълженията. Тези обстоятелства са настъпили след издаване на процесното постановление и не опровергават наличието на предпоставките по чл. 195 от ДОПК към дата 07.04.2026 г., момента на постановяване на ПНОМ № С260022-022-0032825/07.04.2026 г., издадено от Ц. С., на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП - [населено място] по изпълнително дело №[ЕИК]/2017г.

При така установеното съдът намира, че към датата на издаване на Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С260022-022-0032825/07.04.2026 г. са били налице предпоставките за обезпечаване на установени и изискуеми публични вземания. Публичният изпълнител е изложил конкретни фактически основания относно обезпечителната нужда, наложената мярка е определена до размера на публичните задължения и не се установява да засяга правата и законните интереси на длъжника в степен, надхвърляща необходимото за постигане целта на закона.

Поради изложеното настоящият съдебен състав счита, че Решение № ПИ-152/23.04.2026 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на „НИК ФУД БГ“ ЕООД срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С260022-022-0032825/07.04.2026 г., е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и предвид направеното искане за присъждане на разноски от ответната

страна, съдът следва да присъди такива.

Производството по 266 и сл. от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1 изр. трето от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с ал. 3 от ГПК във вр. с § 2 от ДОПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ. Според последната разпоредба по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лева. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 200 лева. Този размер превалутиран съгласно чл. 13 от ЗВЕРБ е 102, 26 евро- сто и шест евро и двадесет и шест цента.

Водим от горното и на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 87-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „НИК ФУД БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. Г., срещу Решение № ПИ-152/23.04.2026 г. на директора на ТД на НАП - С..

ОСЪЖДА „НИК ФУД БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. Г., да заплати на ТД на НАП - С. сумата от 102,26 (сто и две евро и двадесет и шест евроцента) евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: